

РЕШЕНИЕ

№ 803

гр. Бургас, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева
Членове: Нася Ив. Япаджиева
 Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Нася Ив. Япаджиева Въззивно гражданско
дело № 20232100500871 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 258 ГПК и сл. ГПК. Образовано е по повод въззивна жалба на „Еврозони – 2“ ЕООД подадена чрез пълномощника адв. Жанета Иванова против съдебно решение № 76 от 21.02.2023г. постановено по гр. д. № 20222150100083 от 2022 г. по описа на РС, - Несебър в частта му с която съдът е осъдил „ЕВРОЗОНИ-2“ ЕООД да заплати „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД сумата от 744.35лева, представляваща стойността на допълнително начислената ел. енергия за периода 15.01.2017г. до 11.09.2017г., както и сумата от 117.57лева обезщетение за забава за периода 22.04.2020г. до 25.01.2022г. и законна лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба - 27.01.2022г. до изплащане на сумата и е осъдил „ЕВРОЗОНИ- 2“ ЕООД да заплати „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД сумата от 708.47лева разноски за водене на делото. Въззивникът изразява недоволство от решението, считайки същото за неправилно и постановено в нарушение на материалният и процесуалния закон и необосновано и моли БОС, да постанови ново решение, с което след като отмени обжалваното решение да отхвърли предявените искове, като неоснователни и недоказани и присъди на въззивника направените по делото разноски пред първа и въззивна инстанция. Счита за неправилен и незаконосъобразен изводът на НРС, че по настоящия казус следва да намери приложение § 2 от ПЗР на новите ПИКЕЕ от 2019 г., тъй като двата Констативни протокола са съставени

преди 01.07.2018 г. На второ място сочи, че съдът неправилно е отхвърлил своевременно направеното от ответника възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, като се е позовал на дебитни известия издадени от ищеца от 30.03.2020 г. и от 15.07.2020 г. и неправилно не е приложил разпоредбата на чл.111 б.„в“ от ЗЗД, като твърди, че давностния срок тече, не от дебитните известия, с които ищецът е направил съответните корекции през 2020 г., а тече от датата на която за всеки месец от периода от 15.01.2017 г. до 30.09.2017 г., ответникът е следвало да заплати консумираната електроенергия и три годишната давност по чл.111, б.„в“ от ЗЗД е изтекла най-късно на 30.10.2020 г., а исковата молба е подадена в съда на 27.01.2022 г. На следващо място сочи, че съдът не е обсъдил всички доводи и възражения на ответника изложени в писмения му отговор, и не е взел в предвид възражението на ответника, че не са изпълнени изискванията на чл.98а, ал.2, т.6 ЗЕ във вр. с чл.83, ал.1, т.6 ЗЕ и чл.28 от Общите Условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ЕВН България Електроснабдяване ЕАД, както и не са налице предпоставките на чл.48, ал.1, т.2 б.„а“ и чл.51, ал.1 от ПИКЕЕ. Соци, че за да извърши едностранна корекция на сметка за минал период ищцовото електроснабдително дружество, следва да е предвидило в своите ОУ изричен ред за уведомяване на клиента в случай на извършена от него корекция. Това задължение за електроснабдителното дружество произтича от закона, съответно чл. 98а ал. 2, т. 6 и чл. 104а ал. 2, т. 5 от Закона за енергетиката, и безспорно, това задължение не е изпълнено от ответното дружество и след като в общите условия на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, одобрени с Р № ОУ-13 на ДКЕВР от 10.05.2008 г. няма включена клауза, с която да се урежда реда за уведомяване на клиента при наличие на основание за извършване на корекция на сметка, следва да се приеме, че не е налице изпълнение на това законово задължение, предвидената в закона процедура не е завършена, а правото на ищеца да коригира сметките на клиентите си не се е породило.

Въззивната жалба е допустима, подадена в законовия срок и отговаряща на изискванията на чл.260-261 от ГПК.

Въззиваемият – ответник чрез пълномощника ю.к. Сулева-Черняева в срока по чл. 263 от ГПК представя отговор като оспорват изцяло въззивната жалба. Счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено. Соци, че съдебната практика в последните години е еднозначна по отношение на възможността на електроснабдителното дружество да начислява допълнително количество електрическа енергия в случаи на непълно, неточно измерване на същата независимо дали са приложими старите ПИКЕЕ , новите ПИКЕЕ , общите условия на дружествата или дори позовавайки се само и единствено на общите разпоредби на ЗЗД. Соци, че след влизане в сила на чл.83, ал.1, т.б, чл.98а, ал.2, т.6 от Закона за енергетиката са приети Правила за измерване на количеството електрическа енергия, издадени от председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г. и в тях се съдържа подробна регламентация по какъв начин се коригира едностранно сметката на потребителя само поради обективния факт на констатирано неточно отчитане или пълно неотчитане на количеството електрическа енергия, без да е необходимо виновно поведение на потребителя/решение № 115 от 20.09.2017 г. по т. д. № 1156/2016 г. на Второ Т.О. на ВКС/. Ето защо счита че следва да се да се приложат разпоредбите на чл.48 до 51 от ПИКЕЕ, които са действали през исковия период и са били отменени едва с решение на ВАС, обнародвано в ДВ бр.97 от 2018 г. , а дори да е налице

непълнота в тези разпоредби, тя следва да бъде запълнена при прилагане на правилото на чл.183 от ЗЗД и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. Счита, че се касае за договор за продажба/доставка/, при който се прилагат общите правила на ЗЗД във връзка със задължението на купувача да плати цената на доставената стока чл.183 от ЗЗД. В съдебно заседание поддържа отговора на въззивната жалба и моли решението на РС - Несебър да бъде потвърдено.

При извършената проверка по реда на чл. 269 от ГПК съдът констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Правилно и в съответствие с твърденията в исковата молба и вида на търсената съдебна защита НРС е определил правното основание на предявените кумулативно съединени иска с квалификация по чл.79, ал.1 от ЗЗД и по чл.86, ал.1 от ЗЗД. Пред РС Несебър е предявен иск от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД против „ЕВРОЗОНИ-2“ ЕООД за осъждане ответника да заплати сумата от 974.50лв. представляваща стойността на допълнително начислената електрическа енергия за периода от 15.01.2017г. до 11.09.2017г. и 158.76лв. обезщетение за забава за периода от 22.04.2020г. до 25.01.2022г. В исковата молба ищецът е твърдял, по силата на сключен между ответното дружество и ищеца договор при ОУ, одобрени от ДКЕВР и влезли в сила на 27.06.2008 г. е продавало на ищеца електроенергия за битови нужди по силата на чл. 7, т.1 от ОУ на ЕВН ЕС, а ищецът има задължение съгласно чл. 11, т. 1 от ОУ на ЕВН ЕС да заплаща всички свои задължения, свързани със снабдяването с електроенергия и при извършена проверка на 22.03.2017 г. служители на ЕВН България Електроразпределение ЕАД със сегашно наименование „Електроразпределение Юг“ ЕАД на средството за търговско измерване на обекта на ответника електромерът е демонтиран за метрологична експертиза, а от изготвеното от Български институт по метрология заключение, се установило, че знакът от метрологична проверка/пломба № М 16/045 02 е унищожен и при задаване на количество енергия, тя не се натрупвала на нито една от двете визуализирани на дисплея тарифи, като промяната се състояла в това, че в добавената трета тарифа натрупаната електроенергия по нея не се таксувала и била невидима за лицата, които отчитат електроенергията. Направена била корекцията на фактури с № 1166441692, 1168086743, 1169730187 и била допълнително начислената енергия за периода от 15.01.2017 до 22.03.2017г. на стойност 578,10лв., която била реално използвана, но незаплатена електроенергия. На 11.09.2017 г. отново била извършена техническа проверка на средството за търговско измерване на обекта на ответника и електромерът е демонтиран за метрологична експертиза и от изготвеното от Български институт по метрология заключение, обективизирано в Констативен протокол № 75/17.02.2020г. се установявало, че разлика между сумарната тарифа и сбора на дневната и нощната и е манипулирана е тарифната таблица по часови зони. Направена е корекция на фактури №1171354773/09.08.2017; 1172999704/09.06.2017; 11 72999704/09.06.2017; 1176264338/09.08.2017; 1176264338/09.08.2017 и 1179552499/09.10.2017г., като допълнително начислената енергия е за периода от 15.01.2017 до 22.03.2017г. Допълнително начислената енергия е на стойност 396,40лв. за период от 01.04.2017г. до 11.09.2017г.

В отговора на исковата молба ответното дружество - „ЕВРОЗОНИ-2“ ЕООД е оспорило предявения иск с твърдения за неоснователността му. Оспорил е твърдението че е доставена

и консумирана от ответника претендираната електроенергия. Твърдял, че липсва виновно поведение на ответника, че не е уведомен за проверките и извършените корекции и оспорва съставения констативен протокол и протокол за оглед на следствие за измерване. Моли за отхвърляне на предявените искове.

Настоящият състав счита, че първоинстанционният съд е установил правилно фактическата обстановка по делото, съобразно въведените от страните твърдения и представените доказателства, а изводите му по фактите са обосновани – изградени след обсъждане на доказателствата по делото поотделно и тяхната връзка и с оглед разпоредбата на чл.272 от ГПК, препраща своята към нея.

Безспорно е по делото, че ответникът е присъединен към електропреносната мрежа и е потребител на ел. енергия с клиентски № 1010009858, в случая за обект на потребление, находящ се в гр. Несебър, кв. Черно море, ТП Елит 7 с ИТН4195941, в който е бил монтиран електромер. От представения констативен протокол № 336288/22.03.2017 г. за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване е видно, че при извършена на 22.03.2017г. проверка от двама представители на ищцовото дружество в присъствието на двама свидетели, за състоянието на измервателното средство на обекта, електромер с фабр. № 46461509 е демонтиран и поставен в безшевна торба с пломба № 476931 и представен за метрологична експертиза поради съмнение за манипулация, а в обекта е монтиран друг електромер. Установено е от констативен протокол на БИМ от метрологична експертиза на средство за измерване № 610/08.06.2020 г., че при проверка на електромера с идентификатор № 46461509, при задаване на количество енергия тя не се натрупва на нито една от двете визуализирани на дисплея тарифи. Посочено е в протокола, че знак от метрологична проверка /пломба/ № М 16/045 02 е унищожен със следи от повторно пломбиране; фирме знак /пломба/ ISKRA – унищожен със следи от повторно пломбиране. При изследването на електромера, при задаване на количество енергия, тя не се натрупвала на нито една от двете визуализирани на дисплея тарифи. При софтуерно четене показанието на тарифа 1.8.0 стойността била 014424 kWh, установено е и наличие на енергия на тарифа 1.8.3 със стойност 002755 kWh, които не се визуализират на дисплея. Видно от представения констативен протокол № 385958/11.09.2017 г. за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване е извършена проверка на 11.09.2017г. от двама представители на ищцовото дружество в присъствието на двама свидетели, за състоянието на измервателното средство на обекта и електромер с фабр. № 42786440 е демонтиран и поставен в безшевна торба с пломба № 476425 и представен за метрологична експертиза поради съмнение за манипулация, а в обекта е монтиран друг електромер. Установява се от представения констативен протокол на БИМ от метрологична експертиза на средство за измерване № 75/17.02.2020г. , че при проверка на електромера с идентификационен № 42786440 е установено, че е манипулирана тарифната таблица по часови зони: по време на работния ден по часовника на електромера от 21:00 - до 03:00 не отчита на нито едната от двете тарифи / 1.8.1 и 1.8.2/ от 03:00ч. до 04:00ч. електромера отчита на първа тарифа /1.8.1/ и има разлика между сумарната тарифа и сбора на дневната и нощна; датата и часът не съответстват 18.12.34 вместо 17.02.2020г. и 21:08 вместо 09:05ч.

Предвид установените манипулации и в съответствие с заключенията на БИМ са издадени от ищеца корекции на х.фактури както следва: -на 30.03.2020г. корекция на фактури: № 1166441692, 1168086743, 1169730187 и била начислена допълнително електроенергия за периода 15.01.2017г. до 22.03.2017г. в размер на 578.10лева; корекция на фактури 171354773/09.08.2017;1172999704/09.06.2017;1176264338/09.08.2017 и 1179552499/09.10.2017г. и била допълнително начислената енергия за периода от 01.04.2017г. до 11.09.2017г. на стойност 396.40лв.

Изготвени са дебитни известия, но не са представени доказателства потребителя да е уведомен за дължимите суми във връзка с извършените две корекции.

Първоинстанционния съд е допуснал извършването на СТЕ и е установено по делото, че техническото състояние на двете СТИ не съответствали на техническите изисквания за електромер с ид. № 46461509 е установено наличие на тарифи, които се виждали при софтуерно четене на показанията и тарифите имали наличие на енергия и това не водело до неотчитане на енергията, а относно електромер с № 42786440/2008 било установено неправилно сработване на часовника, което е довело до неотчитане на електроенергия. Вещото лице е посочило, че корекцията за електромер № 42786440/2008 е извършена неправилно – за срок от пет месеца, а при електромер № 46461509 корекцията била за срок от един месец, което съответствало на чл. 50, ал. 1 от ПИКЕЕ. В решението си първоинстанционния съд приемайки, че при проверката на 11.09.2017г. ищецът е извършил преизчисляване на електроенергията в нарушение на ПИКЕЕ, тъй като не съобразил срока указан в чл. 48, ал. 1 от ПИКЕЕ до 90 дни, а извършил корекцията за срок от 163 дни е преизчислил и отхвърлил претенцията за сумите по дебитно известие № 1228420711 към фактура № 1171354773/09.05.2017г. за сумата от 121.68лева, с отчетен период 01.04.2017г. до 06.04.2017г., дебитно известие № 1228420710 към фактура № 1172999704/09.06.2017г. за сумата от 82.13лева, с отчетен период от 02.05.2017г. до 01.06.2017г. и частично по дебитно известие №1228420706 към фактура № 11172999704/09.06.2017г. за сумата от 26.34лева.

Така съдът е уважил иска за сумата от 744.35лева, представляваща стойността на допълнително начислената ел. енергия за периода 15.01.2017г. до 11.09.2017г.

Решението на НРС не е обжалвано в частта с която иска е отхвърлен иска за сумата от 230.15лева - главница за допълнително начислената ел. енергия за периода 15.01.2017г. до 11.09.2017г. и сумата от 41.19лева обезщетение за забава за периода 22.04.2020г. до 25.01.2022г.

НРС е събрал допустимите и относими към спора доказателства, които е обсъдил в решението си, като е приел, че корекцията на количествата потребена електроенергия е извършена и остойностена на основание чл. 51, ал. 2 изр. 2 вр. с чл. 48, ал. 1, т. 2 б. "б" от ПИКЕЕ, влезли в сила на 16.11.2013 г. Съдът правилно е взел предвид, разпоредбата на § 2 от ПЗР на ПИКЕЕ/обн. 30.04.2019 г. /, в който е предвидено, че процедурите по преизчисляване на количествата ел. енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на

съставяне на констативния протокол. За да достигне до извода си за основателността на предявения иск, НРС се е позовал на актуалната съдебна практика на ВКС относно приложимостта на общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, както и от общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване.

Спорът по делото е за законосъобразност на едностранно извършената от "Електроразпределение ЮГ" ЕАД корекция на сметката за потребена електроенергия за посочения период и съответно за дължимостта на процесната сума, като по размера на иска ищцовото дружество е твърдяло, че се касае за потребено количество електроенергия, което е фактурирано допълнително и е добавено към данъчната основа на доставките за процесните данъчни периоди, с издадено дебитно известие на основание чл. 115, ал. 3 ЗДДС- т. е. касае се за довясяне на сума за потребена електроенергия през процесния период.

Настоящият съдебен състав споделя актуалната съдебна практика / Решение № 124 от 18.06.2019 г. по гр. д. № 2991/2018 г., III г. о. на ВКС, Решение № 150 от 26.06.2019 г. по гр. д. № 4160/2018 г., III г. о. на ВКС, Решение № 21 от 01.03.2017 г. по т. д. № 50417/2016 г., I г. о. на ВКС /, че купувачът дължи заплащане на реалното количество доставена електроенергия независимо от наличието на действащи ПИКЕЕ. Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЕ (изм. и доп. – ДВ, бр. 74 от 2006 г., изм., бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), страни по сделките с електрическа енергия са: обществен доставчик на електрическа енергия; краен снабдител на електрическа енергия; производител; краен клиент; оператор на електропреносната мрежа; оператор на електроразпределителна мрежа; търговец на електрическа енергия; доставчик от последна инстанция; координатор на балансираща група; оператор на борсов пазар на електрическа енергия.

Разпоредбата на чл. 98а, ал. 1 вр. ал. 3 и ал. 4 от Закона за енергетиката (ЗЕ) посочва, че крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия, които се публикуват най-малко в един централен и един местен всекидневник и влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане. Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД (ОУ на ЕВН ЕС), одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г., и Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на "ЕВН България Електроразпределение" АД (ОУ на ЕВН ЕР), одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-014 от 10.05.2008 г., са влезли в сила и уреждат отношенията между енергийните предприятия и абонатите им при продажбата и доставката на електрическа енергия. Разпоредбата на чл. 11, т. 1 от ОУ на ЕВН ЕС предвижда задължение за плащане от страна на потребителя на стойността на използваната в обекта електрическа енергия. Сроковете, начани за плащане и цената са уредени в ОУ, като съгласно чл. 18, ал. 1 от ОУ на ЕВН потребителят заплаща на продавача стойността на консумираната електрическа енергия и дължимата сума за извършения пренос на тази енергия по разпределителната мрежа веднъж месечно, по утвърдените от ДКЕВР цена за

снабдяване и цена за разпределение.

Клаузата на чл. 42 от ОУ на ЕВН ЕР предвижда, че клиентът заплаща изчислената сума за пренос по електроразпределителната мрежа и мрежови услуги на "ЕВН България Електроснабдяване" АД. Посочените клаузи от ОУ на ЕВН ЕС и ОУ на ЕВН ЕР, на които се е позовало и ищцовото дружество, посочвайки ги като основание да претендира процесната сума от ищеца като дължима от него за реално потребена електроенергия през процесния период, са издадени в съответствие разпоредбите на чл. 183, ал. 1 и чл. 200, ал. 1 ЗЗД, предвиждащи задължение на купувача по договор за продажба да заплати цената на вещта. Доколкото в настоящото производство се установи, че е доставена и неплатена ел.енергия в обекта на ответника, то е допустимо преизчислението на количеството потребена енергия и извършване на корекция на сметките на потребителя. ~~НЕИКТАНОВЯВА~~ постановя бър, ул. Штази част решението следва да бъде отменено. Правоотношенията между енергийните дружества и крайните потребители на електрическа енергия възникват именно по силата на договори за продажба, сключени при публично известни общи условия. Това, че абонатът има качеството на потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, а енергийното дружество е по-силната страна в правоотношението, не изключват основното задължение на купувача да заплати цената на доставената електроенергия. С В Закона за енергетиката не се съдържат специални разпоредби, които да изключат приложението на общите норми на ЗЗД, относно задължението на купувача да плати цената на продадената енергия. От това следва, че когато е било доставено определено количество електрическа енергия, но е отчетена доставка в по-малък размер и съответно е заплатена по-ниска цена от реално дължимата, купувачът следва да доплати дължимата сума. Дори да липсва специална правна уредба (преди изменението през 2012 г. в чл. 83, т. 6 и чл. 98а, ал. 2, т. 6 на ЗЕ и преди приемането на ПИКЕЕ от 2013 г., както и след отмяната на ПИКЕЕ с решения на ВАС, постановени по адм. дела с № 2385/2016 г., в сила от 14.02.2017 г., и № 3879/2017 г., в сила от 23.11.2018 г.), този извод следва от общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, както и от общия правен принцип за недопускане на неоснователно обогатяване.

Неоснователно е възражението изложено в жалбата, че задълженията са погасени по давност. Правилно районният съд е приел, че не е изтекъл давностния срок, тъй като първото дебитно известие е от 30.03.2020г., а второто от 15.07.2020г., като първите суми е следвало да бъдат платени до 21.04.2020г., а вторите до 27.07.2020г. и от тези дати тече срокът за погасяване. Исковата молба е предявена в Районен съд гр. Несебър на 27.01.2022г. и задължението не е погасено по давност. Ответникът дължи

С оглед на гореизложеното съдът намира, че решение ва РС - Несебър следва да бъде потвърдено, в частта с която е уважен иска за сумата от 744.35лева, представляваща стойността на допълнително начислената ел. енергия за периода 15.01.2017г. до 11.09.2017г.

Относно дължимата лихва за забава, НРС е присъдил такава в размер на 117.57лв.обезщетение за периода от 22.04.2020г. до 25.01.2022г. Настоящата инстанция счита, че доколкото не се представиха доказателства извършените корекции да са връчени

на ответника, то лихна върху сумите не се дължи и в тази част решението следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 3 вр. чл. 273 ГПК въззиваемото дружество има право да му бъдат присъдени сторените пред въззивната инстанция разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. съобразно разпоредбите на чл. 78, ал. 8 вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 76 от 21.02.2023 г. постановено по гр. д. № 202221501000 83/2020 г. по описа на РС – Несебър **в частта** с която съдът е присъдил сумата от 117.57лв. лихва за забава за периода от 22.04.2020г. до 25.01.2022г. и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за осъждане ЕВРОЗОНИ-2“ ЕООД, ЕИК 102973524, да заплати „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК 123526430 сумата от 117.57лв. лихва за забава за периода от 22.04.2020г. до 25.01.2022г.

ПОТВЪРЖДАВА съдебно решение № 76 от 21.02.2023 г. постановено по гр. д. № 202221501000 83/2020 г. по описа на РС – Несебър **в останалата част**.

ОСЪЖДА „ЕВРОЗОНИ-2“, ЕИК 102973524, със седалище и адрес на управление гр.Несебър ул. Иван Вазов № 4 чрез адв. Жанета И. да заплати на "ЕВН Електроснабдяване" ЕАД с ЕИК-123526430 сумата от 150лв. /сто и петдесет лева /, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

